Sfânta muceniţă Serafima, fecioară

(s.v. 29 iulie / s.n. 11 august)

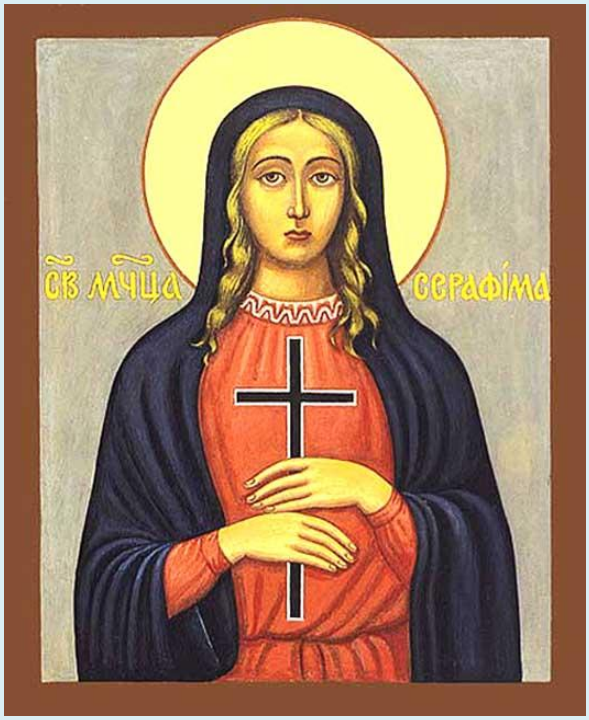

Materiale despre Sfinţii mucenici Teodota, Calinic şi Serafima:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Teodota,-Calinic-%C8%99i-Serafima-(29-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Serafima

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Serafima

****

În zilele păgânilor împăraţi ai Romei, ridicându-se prigonire înfricoşată împotriva creştinilor, mulţi credincioşi de prin toată lumea au pătimit pentru Hristos diferite munci.

Sfânta fecioară Serafima, în acea vreme petrecea în satul Vidiniei, în casa oarecărei femei de neam bun şi cetăţeană a Antiohiei, anume Savina. Ea a făcut, cu învăţăturile sale, pe Savina de a crezut în Iisus Hristos şi s-a întărit în sfânta credinţă. Atunci ighemonul Viril a trimis în casa ei pe slujitori, ca să răpească pe fecioara lui Dumnezeu, pe Sfânta Serafima, şi s-o aducă înaintea lui, la judecată. Dar fericita Savina o apăra şi nicidecum nu-i lăsa pe ei să prindă pe fecioară.

Deci, Sfânta Serafima a zis către dânsa: ***"Doamnă şi maică, lasă-mă să merg cu dânşii, iar tu roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, căci eu nădăjduiesc spre Domnul meu, Iisus Hristos, măcar că sunt păcătoasă, Care îmi va sta de faţă şi mă va întări, să fiu roaba Lui".***

Fericita Savina, nedând în mâinile slujitorilor pe sfânta fecioară, s-a dus împreună cu dânsa la ighemon. Ighemonul, ruşinîndu-se de cinstea ei, pentru că Savina era de mare neam senatoresc, a liberat-o pe dânsa împreună cu Sfânta Serafima. Dar după trei zile, ighemonul a poruncit la mai-marii cetăţii să pregătească divan de partea cealaltă a podului, la locul care se numea Albina şi unde era obiceiul a se face judecăţi, ca acolo să aducă la judecată înaintea lui pe Serafima. Deci, păgânii stăpânitori, prinzind-o pe dânsa, au adus-o înaintea ighemonului, iar ***fericita Savina*** a urmat-o pe jos.

Când a văzut că nu poate s-o scoată din mâinile vrăjmaşilor ei, a strigat către ighemon: ***"Asiane, câine sălbatic, să nu îndrăzneşti să faci vreun rău acestei sfinte şi dumnezeieşti fecioare, căci Hristos, Dumnezeul nostru, şi pe tine şi pe împăraţii tăi cu veşnice munci vă va pedepsi pentru tirania voastră cea mare, pe care voi aţi aflat-o asupra celor ce slujesc Dumnezeului celui viu".*** Aceasta zicându-le, s-a dus plângând la casa ei.

Atunci ighemonul a zis către Serafima, care stătea înaintea lui: *"Adu jertfă zeilor noştri fără de moarte, cărora le aduc şi împăraţii, stăpânii noştri".*

Serafima a răspuns: "Eu nu mă tem să slujesc Atotputernicului Dumnezeu, Care a făcut cerul şi pământul şi toate cele văzute şi nevăzute. Iar aceia cărora tu le porunceşti să mă închin, nu sunt dumnezei, ci demoni. Deci, mie nu mi se cade a-i cinsti, pentru că sunt creştină".

Ighemonul a zis: *"Apropie-te atunci şi adu Hristosului tău aceeaşi jertfă, care este pregătită zeilor noştri".*

Serafima a răspuns: "Eu în toate zilele îi aduc jertfă Lui, închinându-mă şi rugându-mă ziua şi noaptea".

Atunci ighemonul a întrebat-o pe ea, zicând: *"Unde este biserica Hristosului tău şi ce fel de jertfă îi aduci Lui?"*

Serafima a răspuns: "Această jertfă îi este plăcută Lui, ca pe mine singură, fără prihană, să mă păzesc întru curăţia fecioriei mele, asemenea şi pe altele să le aduc la aceeaşi, prin ajutorul Lui atotputernic".

Ighemonul a zis: *"Aceasta este biserica şi jertfa voastră?"*

Ea a răspuns: "Nimic mai covârşitor nu este decât a cunoaşte pe Dumnezeul cel adevărat şi cu cucernicie vieţuind, Lui Unuia să-i slujesc".

Ighemonul a zis: *"Dar tu singură, precum zici, eşti Biserica Dumnezeului tău?"*
Serafima a răspuns: "De vreme ce, cu ajutorul Lui, mă păzesc fără prihană, sunt cu adevărat Biserica Lui, pentru că Scriptura noastră zice: Voi sunteţi biserici ale Dumnezeului celui viu şi Duhul lui Dumnezeu vieţuieşte întru voi".

Ighemonul a zis: *"Dacă vei fi silită la păcat, atunci oare vei mai fi Biserica Dumnezeului tău?"*

Serafima a răspuns: "De va strica cineva Biserica lui Dumnezeu, pe acela îl va strica Dumnezeu".

Ighemonul neînţelegând aceasta, a poruncit să dea pe Sfânta Serafima la doi tineri egipteni fără de ruşine, ca să o batjocorească toată noaptea. Deci, luând-o pe ea acei tineri necuraţi, au dus-o într-o casă foarte întunecoasă.

Iar ea, stând acolo cu umilinţă, se ruga lui Dumnezeu aşa: "Doamne, Iisuse Hristoase, adevăratul păzitor şi apărător al fecioriei mele, pe Tine te chem, către Tine strig, lumina şi veselia cea veşnică. Tu pe Sfântul Apostol Pavel, cel ţinut în temniţă, prin uşile încuiate l-ai cercetat şi l-ai întărit; caută şi spre mine, miluieşte pe smerita roaba Ta şi mă izbăveşte de întinăciunea acestor tineri. Fă ca să se întunece ochii lor, ca să nu se poată atinge de roaba Ta, care nădăjduieşte spre Tine, nici să-mi necinstească trupul meu însemnat cu atâta sfinţenie. Să se înfrunte neruşinarea lor şi să nu mă laşi să fiu batjocorită, ci mai bine porunceşte-mi să vin la Tine. Caută şi spre roaba Ta, Savina, şi întăreşte-o cu puterea Ta, bunule Iisuse, ca să nu se bucure de dânsa diavolul, cumplitul vrăjmaş, căci şi ea a răbdat mult la lucrul meu pentru numele Tău cel sfânt. Auzi-mă, Doamne, Iisuse Hristoase, Tu care eşti binecuvântat, preaslăvit şi preaînălţat împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în vecii vecilor Amin".

Deci, în ceasul cel dintâi al nopţii, când tinerii aceia voiau să se apropie de dânsa, deodată s-a făcut un zgomot mare şi pământul s-a cutremurat atât de înfricoşat, încât toţi care locuiau primprejur au auzit acel zgomot. Tinerii aceia au căzut îndată cu faţa la pământ, fiind slăbiţi de toate mădularele lor. Atunci curata fecioară, văzând ajutorul lui Dumnezeu grabnic făcut ei, ridicându-şi mâinile, a mulţumit Domnului, petrecând toată noaptea aceea în rugăciune. A doua zi de dimineaţă, trimişii ighemonului au venit să întrebe pe tineri dacă şi-au făcut pofta lor. Deci, intrând ei, au văzut pe sfânta fecioară rugându-se, iar pe

tineri trântiţi la pământ ca morţi, încât nu aveau nici o putere să se scoale sau să grăiască, ci numai ţineau ochii deschişi.

După o minune ca aceasta, a poruncit ca iarăşi să se pregătească divan şi să aducă înaintea sa pe Serafima, roaba lui Dumnezeu. Deci, a zis către dânsa: *"Ce este, Serafimo? Te-ai îndestulat oare de trupeasca ta poftă sau te mai aprinzi încă?"*

Sfânta Serafima a răspuns: "Precum văd, tu ai inimă îndărătnică, în care locuieşte diavolul şi cred că glumeşti când zici acestea. Eu pe tinerii aceştia despre care zici tu, nu i-am cunoscut şi nici nu ştiu de au fost la mine".

Ighemonul a zis: *"Va să zică tu zici că aceia n-au fost toată noaptea la tine".*
Serafima a răspuns: "Cu mine a fost numai Acela, a Cărui roabă sunt eu şi care m-a câştigat pe mine, prin sângele Său".

Ighemonul a zis: *"Dar cine este Acela?"*

Serafima a răspuns: "Domnul nostru Iisus Hristos, păzitorul şi apărătorul meu".

Ighemonul a zis: *"Atunci pentru ce vorbeşti vorbe fără de înţeles? Spune-mi cu ce fel de vrăji ai biruit pe acei tineri?"*

Sfânta Serafima a răspuns: "Nouă creştinilor nu ni se cade a ne învăţa la meşteşugul vrăjitoresc; însă pe cei pe care voi îi ucideţi, îi învie Iisus Hristos, Domnul nostru şi Stăpânul tuturor".

Ighemonul a zis: *"Dacă Hristos covârşeşte meşteşugirile de farmece, atunci cheamă-L pe El, că acestor tineri să le întoarcă puterea lor trupească care au avut-o şi de la care vom afla ce au făcut ei la tine toată noaptea, că mie cu adevărat aşa mi se pare, că pe aceia, i-ai înnebunit cu oarecare farmece rele, ca să nu ne spună despre necurăţia ta".*

Serafima a răspuns: "Dumnezeu, a Cărui roabă sunt, este Atotputernic şi nu este ceva care să-I fie Lui cu neputinţă".

Ighemonul a zis: *"Deci, fă ca tinerii aceia să-şi vină în fire şi să-şi capete sănătatea cea dintâi, ca să grăiască".*

Serafima a răspuns: "Ţie ţi se pare că sunt fermecătoare, dar eu nu ştiu deloc meşteşugul vrăjitoresc. Însă rugăciunile mele le aduc Dumnezeului meu, prin

care nu numai mie singură îmi dă cele cerute, dar şi fiecăruia care-L cheamă pe El cu toată inima".

Ighemonul a zis: *"Fă ceea ce voieşti, numai să tămăduieşti pe aceşti tineri, ca astfel să ne putem încredinţa despre fecioria ta!"*

Serafima a răspuns: "Acum ţi-am spus că vrăji nu ştiu, dar ştiu să mă rog lui Dumnezeu, ca să fie milostiv".

Ighemonul a răspuns: *"Du-te dar la locul unde sunt tinerii şi roagă-te pentru dânşii Dumnezeului tău".*

Serafima a răspuns: "Cu necuviinţă îmi este ca să mă duc la dânşii acolo, pe de o parte, ca să nu se lipsească alţii de vederea unei minuni ca aceea, iar pe de alta, ca să nu socotească rău din necredinţă, precum şi tu socoteşti, părîndu-ţi-se că sunt fermecătoare. Deci, porunceşte mai bine ca acei tineri adormiţi să fie aduşi aici".

Atunci, ighemonul a poruncit să aducă pe acei tineri la judecată. Ei arătau de parcă nici nu aveau limbă, nici picioare, nici mâini, aşa de slăbănoage şi netrebnice le erau mădularele. Deci, toţi mirându-se, ighemonul a zis: *"Serafimo, roagă-te Dumnezeului tău, ca aceşti tineri să se facă sănătoşi".*

Atunci Sfânta Serafima, ridicându-şi mâinile spre cer, s-a rugat cu umilinţă, astfel: "Doamne, Dumnezeule, Cel ce ai făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele dintr-însele, Cel ce prin sfinţii Tăi Apostoli pe cei morţi i-ai înviat, pe cei leproşi i-ai curăţat, muţilor le-ai dat grăire; surzilor, auzire şi orbilor vedere; auzi-mă şi pe mine, roaba Ta, care nădăjduiesc spre Tine; nu trece cu vederea rugăciunea mea şi nu Te întoarce pentru necredinţa acestui ticălos ighemon. Tămăduieşte pe aceşti tineri înaintea feţei tuturor care privesc, şi celor care aşteaptă minunea aceasta, ca să se ruşineze, fiind nebun, cel ce îndemnându-se din sălbăticie, goneşte pe cei ce cred în Tine. Grăbeşte, Doamne, ca să cunoască că Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni, şi nu este altul afară de Tine".

Astfel rugându-se ea, s-a apropiat de tineri şi, atingându-se de dânşii, a zis către ei: ***"În numele Domnului nostru Iisus Hristos, sculaţi-vă pe picioarele voastre!"***

Atunci ei îndată s-au sculat şi au început a vorbi. Acest lucru văzându-l poporul, cu spaimă s-a mirat, iar ighemonul a zis: *"O vedeţi oare pe ea, că nu putea în alt chip să-şi* săvârşească meşteşugul farmecelor sale, până ce nu s-a atins cu mâinile de tineri?"

După aceea a zis către tineri: *"Cum v-a luat vouă mintea şi puterea cea trupească femeia aceasta?"*

Iar ei au răspuns: "Domnule ighemon, când noi am intrat la dânsa, după porunca ta, s-a arătat un tânăr oarecare, frumos la chip şi strălucitor ca soarele. Acela a stat între fecioara aceasta şi între noi. Atunci, pe noi ne-a cuprins frica de strălucirea cea mare a lui, cutremur, întuneric şi slăbirea mădularelor. Astfel, din ceasul acela până acum, am fost în uimire. Deci, socoteşte tu, dacă ea este fermecătoare sau dacă Dumnezeul ei este mare".

Ighemonul a zis către Serafima: *"Spune-mi, Serafimo, cu ce meşteşug ai făcut acesta, că îndată te voi ierta pe tine".*

Serafima a răspuns: "Eu am urât învăţăturile cele rele, şi toţi creştinii, chemând numele Domnului, gonesc toate descântecele şi farmecele şi nicidecum nu se vatămă de dânsele".

Ighemonul a zis către dânsa: *"Văd că mult poţi cu vrăjile tale, însă îţi zic ţie, de nu vei aduce jertfă zeilor mei, îţi voi tăia capul".*

Serafima a răspuns: "Fă precum îţi place, dar eu niciodată nu voi aduce jertfă diavolilor tăi şi nici voi face voia tatălui tău, satana, fiindcă sunt creştină".

Atunci ighemonul a poruncit să ardă trupul ei cu două făclii aprinse. Dar îndată făcliile s-au stins şi cei ce o ardeau pe ea, singuri au căzut la pământ. ***Sfânta Serafima, ridicându-şi ochii spre cer, a zis: "Doamne, Iisuse Hristoase, să se înfrunteze şi să se ruşineze toţi vrăjmaşii mei".***

Ighemonul a zis către dânsa: *"Adu jertfă zeilor, ca să nu mori în chinuri grele".*

Serafima a răspuns: "Eu pentru aceea nu aduc jertfă zeilor voştri, ca să nu mor cu moartea cea veşnică".

Ighemonul a zis către dânsa: *"Îndrăcito şi nebuno, ascultă poruncile împărăteşti şi, închinându-te zeilor celor fără de moarte, vei fi liberată de munci şi de pierzare".*

Serafima a răspuns: "Voi singuri sunteţi nebuni şi îndrăciţi, căci vă lepădaţi de Dumnezeul cel viu şi adevărat şi vă închinaţi demonilor. Deci, să pieriţi cu dânşii împreună, iar eu mă aduc jertfă pe mine singură lui Dumnezeu Cel fără de moarte, că bine va voi numai pe mine să mă primească, cu toate că sunt păcătoasă, însă sunt cu adevărat creştină".

Acestea auzind ighemonul, a pus s-o bată cu beţe. Împlinindu-se această poruncă, deodată s-a făcut cutremur mare şi rupându-se o bucată din băţul cu care sfânta era bătută, a sărit în ochiul cel drept al ighemonului, încât după trei zile a şi orbit. Ighemonul, aprinzându-se de mânie foarte tare, a dat împotriva ei o sentinţă ca acesta: *"Pe Serafima care, nu numai poruncile împărăteşti le-a defăimat, ci şi în mari fapte rele s-a aflat, poruncim să fie tăiată cu sabia"*.

Astfel a tăiat capul Sfintei fecioare Serafima. Savina cea de neam bun, luând cu bună cucernicie sfântul ei trup, a făcut cinstită şi cuviincioasă îngropare unei fecioare şi unei muceniţe a lui Hristos ca aceasta. Ea a pus-o în mormântul său, ca pe o vistierie preamare şi ca pe un mărgăritar preascump, slăvind pe Hristos adevăratul Dumnezeu, Cel slăvit în veci împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Amin.

СТАѦ МУНЦА
ДЕВА
СЕРАФІМА
РИМСКАѦ
ТЕБЕ ПРИЗ
ЦВАЮ ГДИ
ІИСЕ ИСТИНЦ
И ХРАНИТЕЛЮ
И БЛЮСТИТЕЛ
ЮДѢВСТВА
МОЕГѠ КЪ ІЕ

SF. MC.
SERAFIMA
EDITURA BONIFACIU